

La primera parada de Joïna a la pròpia òrbita

La cantant i pianista empordanesa presenta «Chapter II», el primer dels talls que conformaran el segon disc d'estudi

Joïna | Rosa Borrell

Una mirada endins, l'espai necessari per trobar la pròpia casa. **Joïna** treu a la llum el primer dels talls que descobreixen *Òrbita 9.18* (Microscopi, 2021), el seu segon àlbum discogràfic, que va justament d'això, de reconèixer-se en l'òrbita pròpia. El treball es presentarà seccionat en tres episodis, que narren el relat del passat, present i futur. Avui en descobrim el clip del primer, que porta per títol "Chapter II".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=-5mN3Ps_fY0

Amb el nou tema, **Joïna** presenta una proposta evolucionada, on no només incorpora l'anglès com a segon idioma amb què expressar les pròpies reflexions, sinó que pren un punt de vista subjectiu i s'endinsa en ella mateixa, establint un diàleg entre els diversos jo. I és que, de fet, la mateixa artista admet que tot el disc serà "més íntim, emocional i de cara endins", i no tant de lluita i reivindicació, com va ser-ho el debut. "Vull mostrar que tota la 'fortalesa' implícita en els temes del primer disc també es pot traduir en vulnerabilitat. Parlar de temes íntims també té un punt de reivindicació. És una part de la **Joïna** potser no tan segura del que diu i del que defensa però que vol expressar el que se li mou per dins. Expressar la vulnerabilitat és una manera d'acceptar-la i que se'n parli".

D'aquesta manera, la música fa créixer una nova obra que, de nou, es mou entre el pop, el rap i l'electrònica, sempre amb la presència del piano. El clip que acompanya "Chapter II" ha estat

dirigit per Rosa Borrell, Júlia Frigola i la mateixa **Joiaa Canyet**, amb el suport de la seva germana, Irina Canyet. La producció musical ha anat a càrrec de Kquimi Saigi i Arnau Figueres.

Aquest primer episodi arriba dos anys després del debut discogràfic de l'empordanesa, *Companyes* (autoeditat, 2018), amb què la cantant i pianista va aconseguir arrelar com un dels projectes amb més projecció, destacant tant per l'estil particular -difícil d'emmotllar en un sol gènere musical-, com pel talent que la música mostrava en piano clàssic -matèria en què s'ha especialitzat a l'ESMUC-, sense oblidar les lletres de caràcter reivindicatiu i poètic que vestien les vuit cançons de la carta de presentació. Cal recordar també que amb elles, la cantant va arribar a la final del Sona9 2019, i se'n va acabar enduent finalment el premi Joventut.